

Sveas, den 21. Junii - 95.

Käraste Tanter!

Det är så förfärligt hett där ute, ehuru samtidigt underbart soligt och vackert, jag kommes just från simningen och sätter mig nu ned vid skrifbordet för att språka en stund med Tanterna. Till först tusen millioners hälsningar — det är jämnt två veckor sen vi träffades. Hvad den tiden går fort, ju äldre man blir, dess snabbare flyger den. Hvad har man egentligen utbuktat under dessa fjorton dagar? Saunerhugen icko annat än hvilat. Och dock är det omöjligt att känna samvetskonval, naturen måste taga ut sin rätt, äpen tanken har sin sömn.

Hvad angår alla rolighetes som vi haft

här så ha väl Tanterna läst om dem
i Gerdas bref; så jag kan nu genast
vända mig till den stora nyheten och
underrätta det jag är förlöfad, och hop-
pas jag att Tanterna tillsända mig
sin hjärtliga lyckönskan. Tant Min-
my vet jag skänkes mig sitt deltagan-
de, Tant Emelie get sin dödliga
förlägenhet luft i ett hastant utrop.
Men så är det med de unga. De glida
autid de gamla us händerna. Säst
man tror sig hafva dem dukligt fast,
skräta de åt en som skatan i gran-
toppen. Jag gör icke narr af Tant E-
milies goda råd, men ingen snännska
kan ju stå emot den egen lycka.

Hvad hon är söt, min brud! Jag måste
erkänna att aldrig har en gosse haft
en vackrare och älskligare och snällare
flicka. Hon brukar redan tala till
mig om hvad hon vill hafva i vårt
gemensamma hem. När förlöfning till-

les tillsvindre hemlig, det hafva vi kommit öfverens om med hennes föräldrar. Vi kunna redan tänka oss, när bröllofjet skall stå. Antagligen är 1908, ty i mitt horoskop stod detta årtal för min lyckas begynnelse.

Ach! Tanterna skulle se henne om morgonen, när jag vi träffas! Hon lindar sin sjukna arm om min hals, kysser mig på mun och kvitkar "god morgon, Tekla." Och hon är ej det ringaste generad eller följsamt i sällskap — för hela världen är hon färdig att bekänna sin kärlek — just så som jag önskar det. Hon har alla dygder och inga fel, med förkroppsligade ideal! Jag kan ej beskrifva hur förtjust jag är.

Jag har ej ännu hunnit skrifa hem, men Tanterna kunna berättat det för Gerda. Och sedan skola Tanterna skrifa och omtala hvad Tanterna tänka och tycka och hur Tanterna

mottaga nyheten ...

Har gå vi barfota och lättklädda,
simma regelbundet alla dagar, pro:
menem, hvilu, spela kort, samtala,
läsa, sofa, äta o. s. v. Vi ha roligt,
vi hoppas detsamma åt Fanternes.

Vidre har jag ej att förtälja.

Lyckan till en god johannehälg!

Hälsningar till alla från Guggu
och Petter.

P. S. I fall det skulle vara Fan:
ternas att veta min fästmas namn,
vill jag säga att hon heter Ilta Kyr:
likti Auer, född 1892.